

Elysanomat

Elysanomat 4 2014

Evankelinen lähetisyhdistys - ELY ry

ELYn tiedote 4 - 2014

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Tallimestarintie 23 A 1, 02940 Espoo
p. 045 134 4634
Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Raili Mäkitalo, lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti

Pieneläntie 11, 75700 Valtimo
p. 0440 289 108
Sähköposti: raili.makitalo@evangeliset.net

Sirpa Keski-Antila, aluesihteeri

Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
p. 0400 974 102
Sähköposti: sirpa.keski-antila@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula
Virpi Tuominiemi, toimistos sihteeri
p. 040 415 9416
Sähköposti: ely@evangeliset.net
tili: IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net
Lehden toimitus:
Tämän lehden on toimittanut Virpi Tuominiemi.
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ISSN-L 1799-9731
ISSN 1799-9731 (painettu)
ISSN 1799-974X (verkkajulkaisu)

Lahjoitustili:

K-S OP IBAN FI06 5114 0220 0380 63
- ELYn rahankeräyslupa on voimassa koko maassa
(lukuun ottamatta Ahvenanmaata) 22.5.2015 saakka

Pekka Knuutti, puheenjohtaja
Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Pekka Kiviranta, varapuheenjohtaja
Parolantie 9J, 02200 Espoo

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

Sisällysluettelo

s. 3	Voitto kotiin? <i>Antero Rasilainen</i>	s. 18	Arvoisa piispa ja hyvät juhlavieraat <i>Satu Kivisaari</i>
s. 4	Elyn kesäjuhlien alkajaisseuroissa <i>Timo Kumpunen</i>	s. 20	Ely-matkamainos (Sambia)
s. 6	Kasvosi Jeesus kirkastat <i>Simo Peura</i>		Elyn juhlapyhä Tyrvään Pyhän Olavin kirkossa
s. 9	Mietteitä Alavuden kesäjuhlasta Kurikan monitoiminnaisilta <i>Sirpa Keski-Antila</i>		<i>Urpo Vuorenoja</i>
s. 10	Luottamus <i>Erkki Helle</i>	s. 21	Japanin kuulumisia <i>Veli-Matti ja Sointu Sallinen</i>
s. 12	Kesäjuhlaräpsyjä	s. 22	Tapahtumakalenteri
s. 14	Rakastavan katseen alla <i>Eija Harmanen</i>		kesä-Elysanomien tehtäväratkaisut
s. 17	Kokemuksia Aarrearkku-leiriltä
<i>Anna-Maria Keski-Antila</i>		

Etukannen kuva Timo Keski-Antila: Irja Forss lausuu runoa sunnuntaiaamun seuroissa Elyn kesäjuhlilla Alavudella. Takakannen runon Forss lausui Alavuden kesäjuhlien talkooväen Info-illassa 12.6.2014. Takakannen kuva Tero Tuominiemi, Alavuden kirkko, tapuli ja hautausmaa. Pihlajanlehtikuvat Virpi Tuominiemi.

Voitto kotiin?

Evangeliset kesäjuhlat Alavudella on takana. On kiitollinen mieli. Kaikesta. Alavuden seurakunta, työntekijät, talkoolaiset, ystävät, juhlavieraat, te teitte meille juhlan, kiitos siitä. Ystävien tapaa-minen, iloinen jälleennäkeminen, siinä on pala taivasta. Mutta pelkkä ystävyys ja yhdessäolo ei anna juhlista sitä ravintoa, mitä me itse kukin kaipaamme ja tulemme juhliilta hakemaan. Kaipaamme kuulla opetusta ja Jumalan Sanan selitystä. Kaipaamme kohdata Kristuksen. Tunnustamme, että me tarvitsemme lääkettä haavoihimme ja hoitoa syntisairauteemme. Emme korosta "liikutuksia" tai laske kyynelten määrää, Jumalan sana toimii ja puhuu sydämelle ja omalletunnolle, tuntui miltä tuntui. Mutta hyvähän se on, jos joskus oikein tuntuu! Sanan kuulossa jokainen saa olla juuri sellaisena kuin on. Kaikille julistetaan Kristuksen veressä synnit anteeksi ja ilo, rauha ja vapaus omakohtaisesti sydämen sopukoihin asti.

Juhliilta oli hyvä lähteä kotiin. Toisaalta kylläisenä ja kiitollisena, mutta samaan aikaan myös täynnä intoa ja halua: Tätä täytyy saada lisää! Toivotavasti mahdollisimman moni meistä saa jatkaa evankelisia juhlia omassa seurakunnassaan, kotikirkossa ja yhdessä ystävien kanssa. Se vaatii vaivannäköä ja ponnistelua, liikkeelle lähtemistä ja myös vastuun ottamista juhlan järjestämisestä. Lähdemme työhön, - kuten tunnettu sanonta kuuluu: levon ja ilon kautta. Mutta se kannattaa. Emmehän tee tätä työtä itsellemme vaan olemme palvelemassa Kristuksen kirkon työssä. Urheilusta kiinnostuneena olen jännittänyt mu-

kana monien muiden kanssa TV:n ääressä jalkapalloa seuraten. Nyt pelataan kovista panoksista. Vain voittaja pääsee jatkoon. Taistelu on kovaa, mutta erityisen kovaa se on silloin, kun ottelu ratkeaa yhden pelaajan epäonnistuneeseen suoritukseen. Paine purkautuu, isot miehet itkevät, pettymys purkautuu, pelaajat halaavat toisiaan ja yrittävät lohduttaa epäonnistunutta. Voittajat juhlivat, heillä matka kohti unelmaa jatkuu yhä. Erityisen puhuttelevaa on ollut nähdä, miten kii-vaan taistelun jälkeen, ottelun kuluessa nähdyn vastakkainasettelun jälkeen tilanne muuttuu. Myös voittajat tulevat ja lohduttavat hävinnyttä joukkuetta! Puristetaan kättä, taputetaan olalle, lohdutetaan ja tsempataan eteenpäin. Tällaista kristillisyyttä minä arvostan ja kaipaen. Voittajan on helppo hymyillä, voittajan joukkueessa on mukava olla, tähän on kristinuskon ihmeellinen ja ihana sanoma. Me tiedämme lopputuloksen! Kristus on jo voittanut, kasteessa me olemme päässeet hänen omikseen, hänen joukkueeseensa. Siksi me suhtaudumme elämän eri taisteluihin ja otteluihin rohkeasti lopputuloksesta käsin. Meitä, - jotka olemme voittajajoukkueessa, meitä kutsutaan erityisesti näkemään ja huomaamaan ne ihmiset, jotka ovat pettyneitä, "maansa myyneitä" ja epäonnistuneita. Näitä pettymyksiä tulee vastaan arjen elämässä kaikille. Avioliitossa, ihmissuhteissa, työpaikoilla tai vaikkapa ihan vain autojen kanssa... Tai yhtä lailla työ- tai opiskelupaikkaa, puolisoa ja elämänkumppania etsittäessä. Kuka lohduttaa, rohkaisee ja antaa toivoa tulevasta? Se ei vielä riitä, että meitä

epäonnistuneita tai pettyneitä on muitakin, kokemus voi kyllä yhdistää mutta se ei kanna pitkälle. Tarvitaan toivo tulevaisuudesta. Luottamusta ja intoa siihen, että minäkin voin onnistua, menestyä ja lopulta voittaa. Päästä voittajan joukkueeseen. Vapahtajamme itse sanoo: *"Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ah- taalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman."* Joh.16:33

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Aloitusseurat kirkossa kesäjuhlilla Alavudella. Kuva Timo Keski-Antila

Elyn kesäjuhlien alkajaisseuroissa

Sunnuntain messu Alavuden kirkossa Elyn kesäjuhlilla. Ehtoollista jakamassa Tuula Sääksi ja Timo Kumpunen. Kuva Timo Keski-Antila

Sisaret ja veljet Jeesuksessa Kristuksessa. Omasta ja Alavuden seurakunnan puolesta minulla on ilo toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi näille juhlille. Eräs ensimmäisiä asioita näiden juhlien valmistelussa oli miettiä, mikä olisi se teema tai tunnuslause, jolla jotenkin määrittäisimme tämän juhlan syvimmän tarkoituksen. Lopulta valituksi tuli teille ohjelmis- ja lehtisissä sekä mainoksissa tuttu lause: Kasvosi, Jeesus, kirkastat. Se on peräisin Siionin Kanteleen laulusta numero 416, sen toisesta säkeistöstä.

Koko säkeistön sanat kuuluvat seuraavasti: Opetä meitä uudestaan / vain Isän voimaan luottamaan. / Kun omat neuvot loppuvat, / kasvosi, Jeesus, kirkastat. / Taas ilo taivaan säteilee, / ja arjen huoli hävinee.

Tämä virren säe nostaa esiin sen tosiasian että kristittyinä me ihmiset unohdamme aina tärkeimmät asiat ensin. Pieni lapsi ymmärtää meitä aikuisia paremmin sen, että Taivaallisen Isän rakkaus meitä ihmisiä kohtaan ei katoa. Nykyään puhutaan, miten me elämme kvartaalitaloudessa, jossa kolme kuukautta on jo kovin pitkä aika tulevaisuuden suunnittelulle. Pelkäämme, mitä tapahtuu seuraavalla kvartaalilla. Vaikka tosiasias-
sa se taitaa monella meistä olla vielä lyhyempi aika, joka elämäämme jaksottaa: Se kuukausi, joka kuluu palkan tai eläkkeen tai vaikka työttömyyskorvauksen maksusta seuraavaan. Miten tällä rahalla taas pärjää ja riittääkö ensi kuulle mitään säästöön. Olemme oppineet sen, että kun taloudellinen pohja elämässä on hallinnassa, niin mitäpä sitä ihminen muuta turvaa tarvitsee.

Vaan kun tulee se hetki missä omat neuvot loppuvat, kun paljastuu markkinatalouden sisällöllinen tyhjiys tai vääristyneet elämänarvot, silloin meillä on tarve ja myös lupa tulla Taivaallisen Isän eteen. Silloin on mahdollisuus sille, että Kristus

kirkastaa kasvonsa. Siksi olemme koolla täällä Alavudella. Pyytämässä, että Kristus kirkastaisi kasvonsa ja palauttaisi meille luottamuksen Taivaallisen Isän rakkauteen.

Vanhassa Testamentissa on eräs keskeinen käsitys Jumalasta se, että ihminen ei voi nähdä Jumalaa kasvoista kasvoihin ja jäädä henkiin. Silti jo Vanhassa Testamentissa on Aaronin siunaus. Tuo meille tuttu Herran siunaus, missä sanotaan: Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle. Olen usein ajatellut, miten ne ensimmäiset israelilaiset, jotka erämaavaelluksella kuulivat nuo sanat lausuttavan, miten he ne kokivat, ymmärsivät. Onhan tuo ikään kuin pyyntö, että Jumala kirkkaudessaan näyttäisi kasvonsa ihmisille, tietäen, että ihminen ei sitä kestä. Kuulijat ovat voineet vapista ensimmäisten sanojen kuuluessa ja sitäkin vahvemmin toivoa, että jatko todella toimisi: olkoon teille armollinen. Että Jumala näyttäisi kasvonsa ihmiselle mutta samalla armahtaisi tämän polttavalta ja tuhoavalta kirkkaudelta.

Kristittyinä me katsomme Jumalan kasvoja Kristuksen kasvoissa. Ja Hän katsoo meitä lempeän armahtavasti. Kun siis Kristus kirkastaa kasvonsa, ne ovat Jumalan kasvot mutta niiden kirkkaus ei polta tai tuhoa. Kristuksen kirkastuneet kasvot ovat synnin ja kuoleman voittajan, ikuisen elämän edellä kulkijan kasvot.

Evangeliseen perinteeseen kuuluu sanonta: armo on saanut kirkastua. Juuri tämän armon kirkastu-

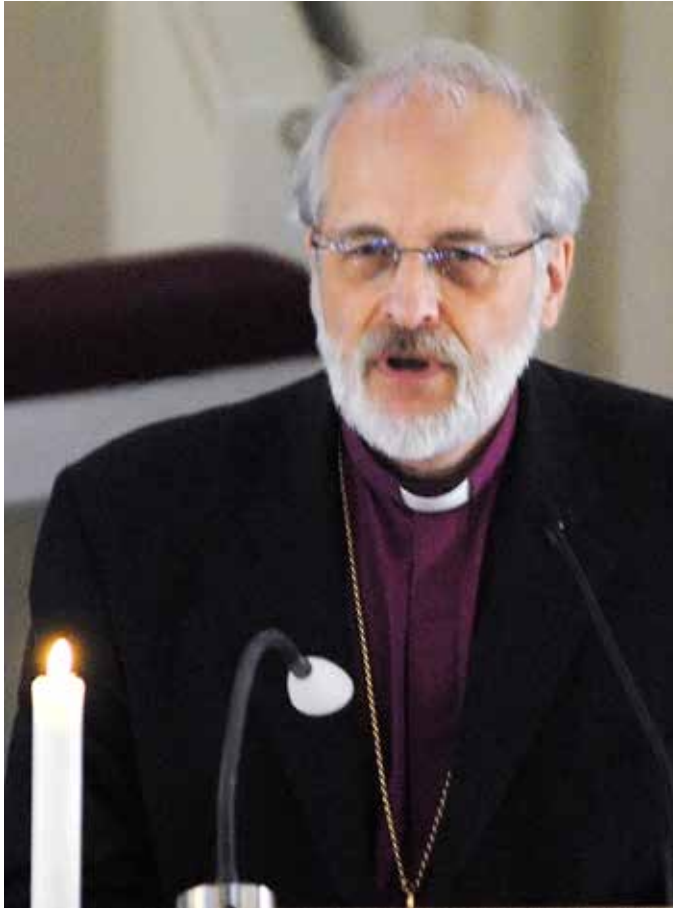
misen äärelle olemme tulleet. Että laulun sanoin "Taas ilo taivaan säteilee, ja arjen huoli hälvenee". Sillä kaiken unohtamisen ja epäilyn jälkeenkin voimme luottaa siihen, että Kristus on kuollut ristillä ja ylösnoussut meidän edestämme. Ja jos se kerran on tapahtunut, sitä ei enää voi kukaan peruuttaa ja tehdä tekemättömäksi. Kristuksessa armo tuli maailmaan jäädäkseen.

Kuvia talkooväen infoillasta 12.6.2014

Talkooväen infoilta keräsi seurakuntatalolle ja kirkkoon suuren joukon talkooväkeä. Vielä viimeiset ohjeistukset ja juhlat voivat lauantaina alkaa. Sää ei suosinut info-iltana, mutta kuin tilauksesta sää parani juhlatiikonlopuksi. Kuvat Timo Keski-Antila

KASVOSI JEESUS KIRKASTAT

On tarkattava Kristuksen kasvoja

"Meidän on tarkattava, mitä Kristuksen kasvoilta näkyy." Tämä ajatus toistui edeltäjäni Eero Lehtisen puheissa ja saarnoissa. Kristuksen kasvojen tarkkaaminen oli yksi hänen luterilaisen uskonsa ydinajatuksista. Lehtinen halusi kiinnittää kuulijoidensa huomion Kristuksen mielenlaatuun ja armollisuuteen. Samaa tähtää luterilaisuuden korostama Kristus-keskeisyys. Oikeaa ja tarpeellista julistusta on se, mikä palvelee Kristuksen asiaa ja hänen armoitavien kasvojensa löytämistä.

Mutta miksi Kristuksen kasvojen tarkkaaminen on tarpeen?

Syntisenä Jumalan kasvojen eteen

Näiden juhlapäivien teema tuo mieleeni toisenkin luterilaisen kristillisyyden tulkitsijan. Hän on virsirunoilija Lars Stenbäck. Kuortaneella sijaitseva Haapaniemen hiippakuntakartano oli hänen asuinpaikkansa. Vanhan pappilan huoneista yksi on omistettu Stenbäckille. Virsirunoilijan nimikkohuoneen oven yläpuolelle on kirjoitettu sanat "Silmäisi eteen Jeesus". Sanat ovat peräisin Stenbäckin ehkä tunnetuimmasta virrestä vuodelta 1839. Se on talletettu nykyiseen virsikirjaamme numerolla 288. Varhaisin suomennos on kuitenkin Siionin Kanteleessa vuodelta 1881. Tästä virrestä tuli herätysliikkeiden yhteinen. Se löytyy myös Hengellisistä lauluista ja virsistä (1903) ja heränneiden Siionin virsistä.

Siionin Kanteleen laulu 117 "Sun silmäis eteen, Jeesus" kuvaa kristityn syvimpiä tunteita, kristityn, joka kaipaa Kristuksen kasvojen armollista katsetta. Aluksi hän tunnistaa oman kurjuutensa,

velkansa ja köyhyytensä. Siitä huolimatta hän astuu Jeesuksen silmien eteen. Vaikka synnit painavat alas, hän nostaa katseensa ja etsii Jeesuksen kasvoja. Tilastaan huolimatta hän toivoo ja kaipaa armoa, joka on luettavissa Kristuksen silmiltä. Etsijä on rehellinen: Hän myöntää rikko-neensa Jumalan käskyt ja tehneensä syntiä. Hän jopa myöntyy Jumalan tuomioon sitä kiistämättä. Ja silti hän kiinnittää katseensa Kristuksen armol-lisiin silmiin.

Huugo Nybergin tähän lauluun säveltämä melodia on surumielinen. Juuri sellaisena se kuitenkin ilmentää suomalaisen kristillisyyden tunnemaailman yhtä puolta. Sävelmä luo lauluun rukouksen anovan hengen. Melankolisuudessaan sävelmä viestii kuitenkin jollain merkillisellä tavalla hillaista lujuutta ja periksi antamattomuutta. Synti painaa, rikkomukset ovat ilmeiset ja tuomiokin on jo kuultu. Silti rukoilija ei lähde pois Jumalan kasvojen alta. Kaikesta huolimatta hän etsii ja luottaa Kristuksen armolliseen katseeseen: "Vaan

sittenkin mä katson vain silmiisi helliin, Jeesus.”

Miksi Kristuksen kasvojen kirkastuminen on niin merkityksellistä?

Miksi Kristuksen kasvojen pitää kirkastua? Miksi hänestä saarnaaminen yhä uudestaan on siis meille merkityksellistä? - Eikö yksinkertaisesti sen vuoksi, että syntisinä voisimme tunnistaa Kristuksen armollisen katseen? Eikö sen vuoksi, että näkisimme Kristuksen kasvoilta Jumalan rakkauden? Eikö sen vuoksi, että sydämissämme syntyisivät ilo ja vapaus?

Jumalan armollisen ja rakastavan katseen tunnistaminen ei ole kuitenkaan itsestäänselvyys. Ei varsinkaan silloin, kun ihminen tuntee syyllisyyttä ja tietää rikkoneensa Jumalan tahtoa vastaan. Silloin hän näkee Jumalan vihaavana.

Mahdollista on sekin, että kristityn mieliala on vain penseä ja että hän tuntee kadottaneensa yhteyden Jumalaan. Penseänä kristitty ei koe syyllisyyttä mutta ei myöskään iloa. Jumala tuntuu vieraalta, etäiseltä ja tarpeettomalta. Hänen kasvonsa ovat kuin sumun peittämät - kaikkea muuta kuin kirkkaat ja selvät. Niiltä ei voi lukea mitään.

Kirkon missio ja usko

Kirkko on lähetetty maailmaan kirkastamaan Jumalan tahtoa. Kirkolla on merkitys ja tarkoitus vain, jos se toteuttaa tätä tehtävää. Jos lakkaamme puhumasta Kristuksesta, ihmiset eivät voi tuntea Jumalaa ja uskoa häneen. Samalla kirkko käy tarpeettomaksi. Lähetys on uskottu meille kaikille, koko kirkolle. Evankelinen lähetysyhdistys palvelee kirkkoa, kun se rohkaisee ja kannustaa evankelisia kristittyjä lähetysinnostuksessa.

Kirkon missio on kokonaisvaltaista. Siihen kuuluu sekä uskon että lähimmäisen rakkauden vaaliminen. Siten Jumala-puhetta ei voi koskaan korvata lähimmäisen rakastamisen velvoitteella. Rakkauteen kehottaminen on tärkeä osa kirkon julistusta, mutta sen toinen vaihe. Jos usko jää ruokkimatta, rakkauden kehotuksesta tulee laki ja vaatimus. Silloin syntisten niskaan säilytetään vain raskaasti kannettava taakka. Kristityn ilo ja vapaus katoavat. Jos taas puhe toisen sijaan asettuvasta rakkaudesta ja lähimmäisestä unohdetaan, kirkko kääntyy sisäänpäin eikä sen sanoma puhuttele Jumalaa kaipaavia.

Kun yhdessä hoidamme kirkon tehtävää, meille erinomainen apu on joka messussa lausuttava uskontunnustus. Pyhä Kolminaisuus on myös tämän sunnuntain aihe. Uskontunnustus kiteyttää

Piispa Simo Peura sunnuntain pääjuhlassa Alavuden kirkossa Elyn kesäjuhilla. Piispan kuvat Timo Keski-Antila.

kristittyjen yhteisen uskon satojen vuosien ajalta. Uskontunnustus on tärkeä, koska se kuvaa Jumalan ja hänen tärkeimmät tekonsa. Isossa katekismuksessa Luther sanoo jopa niin, että uskontunnustus opettaa meitä tuntemaan Jumalan täydellisesti. Siinä on kuvattu Jumalan koko olemus, tahto ja kaikki teot ”erittäin osuvasti, lyhyin mutta runsassisältöisin sanoin”.

Katekismus ja Jumala

Perinteiseen tapaan Iso katekismus kertoo Pyhän Kolminaisuuden kaikkien kolmen persoonan työstä. Se ilmaisee ensin, että Isä on Luoja. Sitten se kuvaa Pojan Lunastajana ja lopuksi Pyhän Hengen Pyhittäjänä. Joka kohdassa läpikäyvä ajatus on kuitenkin Jumalan rakkaus - rakkaus, joka ei etsi omaansa vaan luopuu omastaan ihmisten hyväksi.

Lutherin Jumala on siten ennen muuta antaja ja lahjoittaja. Hän on Jumala meille ja meitä varten, Jumala, joka tekee osalliseksi omasta rakkaudesta ja hyvyydestään. Tämä piirre ilmenee niin Isän kuin Pojan ja Pyhän Hengen toiminnassa.

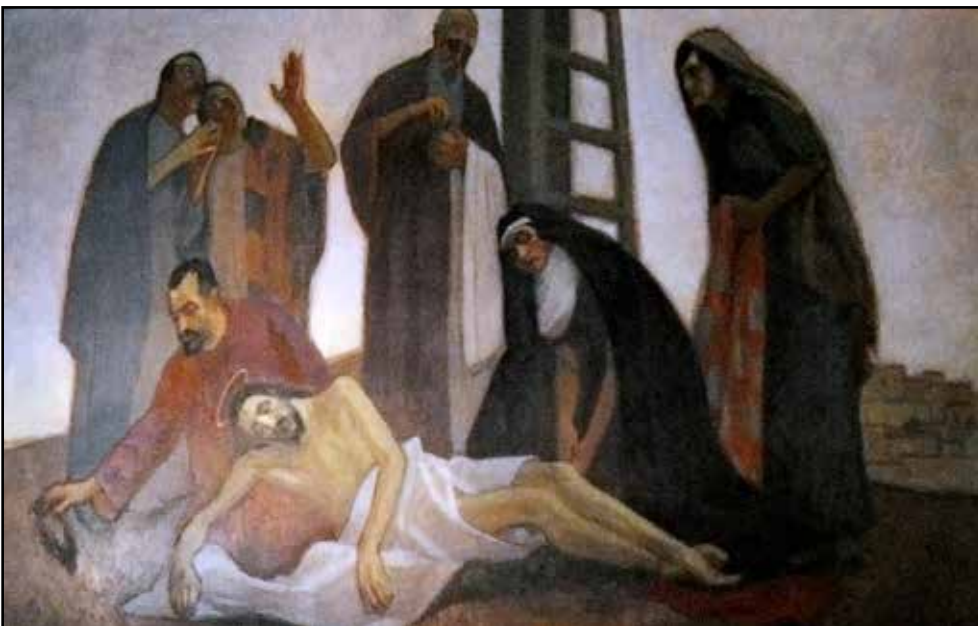
Luominen ilmentää Isän Jumalan lahjoittavaa rakkautta. Se tarkoittaa, että olemme saaneet elämämme ja kaiken sen, mitä päivittäin tarvitsemme, häneltä lahjaksi. Jokainen meistä on hyvän Jumalan ainutlaatuinen luomus.

Tämän lisäksi Isämme on elämän ylläpitäjä. Hän

ei ole vain sysännyt meitä kerran alkuun, vaan pitää elämäämme taukoamatta yllä - ilman Jumalan jatkuvaa vaikutusta sinäkin lakkaisit olemasta ja kuolisit hetkessä pois. Jumalan ylläpito toteutuu ympärillämme olevan luomakunnan kautta, kun se tuottaa ravintoa ja tarjoaa lämmön. Samaa ylläpitoa on muukin ajallinen hyvä, kuten yhteiskunnan turvallisuus, rauha ja oikeudenmukaisesti toimiva esivalta. Lisäksi Luojamme suojelee ja varjelee meitä pahalta sekä huolehtii ylen runsaasti ajallisen elämämme tarpeista. Näitä Jumalan lahjoja meidän tulee käyttää niin, että Isämme saa niistä kunnian ja kiitoksen.

Uskontunnustuksen toisessa pääkohdassa kuvataan Jeesuksen elämä ja teot. Erityisesti tällä kohdalla käy ilmeiseksi Jumalan lahjoittava rakkaus. Luther sanoo, että Jumala on täysin luopunut kaikesta omastaan ja antanut meille kaikkensa jättämättä mitään itselleen. Tämä tarkoittaa niin sitä, että Isä uhraisi oman Poikansa, kuin sitäkin, että Poika luopui elämästään meidän vuoksemme. Samalla hän siirsi meidät pahuuden valtaapiiristä hyvyyden voiman valtaan. Emme ole enää syyllisyyden, synnin ja kuoleman omat, vaan Kristuksen vanhurskauden ja Jumalan hyvyyden ympäröimiä. Meidät on vapautettu elämän tuhovoimista, ja Jumalamme on meille armollinen. Meille on tarjolla ikuinen elämä.

Kolmas uskonkappale puolestaan kertoo, kuinka Pyhä Henki toteuttaa meissä uutta elämää. Meistä jokaisen uskolle on tärkeää, että Pyhä Henki saa meidät oivaltamaan Kristuksen ainutlaatuisuuden. Juuri tähän kirkon sanoma tähtää. Luther sanoo näin: "emme... voisi koskaan saada Kristuksesta mitään tietoa emmekä voisi uskoa häneen ja saada häntä Herraksemme, ellei Pyhä Henki sitä aarretta tarjoaisi evankeliumin saarnan välityksellä ja lahjoittaisi sitä helmaamme."

Alavuden kirkon alttaritaulu, joka esittää Jeesuksen ottamista ristiltä. Sen on maalanut taiteilija Oskari Paatela. Kuva Timo Keski-Antila.

Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen kasvot

Miten siis opimme tuntemaan armollisen Jumalan? Siihen ei riitä, että tutkimme luomakunnan ihmeitä ja yritämme ikään kuin niiden välityksellä tuntea Luojamme ja päästä hänen luokseen. Tarvitaan Kristus ja tarvitaan Pyhä Henki sekä se, mitä he tekevät sydämissämme.

Lutherin mukaan Jeesus Kristus on kuin kuvastin, jonka kautta voimme katsoa Isän Jumalan sydämeen. Jumalan sisin ikään kuin tarkentuu tuon peilin välityksellä. Kaikkein tärkeintä onkin kohdentaa katse tuohon kuvastimeen. Siihen puolestaan tarvitaan Pyhä Henki. Kun kirkko julistaa Kristusta ja pitää esillä hänen tekojaan, silloin Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksen. Pyhä Henki kiinnittää katseemme Kristukseen ja saa meidät oivaltamaan, kuka hän on ja mitä hän on tehnyt puolestamme. Silloin paljastuu Isän sydämessä oleva rakkaus.

Uskonpuhdistaja sanoo tämän seuraavasti: "Ilman Herraa Kristusta me emme ikinä olisi voineet oppia tuntemaan Isän suosiota ja armoa. Kristus on Jumalan isällisen sydämen kuvastin. Jos hänen ohitseen katsomme, emme näe mitään muuta kuin kauhistavan vihaisen tuomarin. Kristuksesta taas emme voisi mitään tietää ilman Pyhän Hengen välittämää ilmoitusta."

Silmiesi eteen Jeesus

Kun Eero Lehtinen neuvoi kysymään, mitä Kristuksen kasvoilta näkyy, hänen mielessään saattoi olla Ison katekismuksen ajatus Kristuksesta kuvastimena. Isän sydämeen ei nimittäin ole suoraan näköyhteyttä: sinne pääsee katsomaan vain Kristuksen kasvojen kautta. Jos nyt Kristuksen kasvojen kuva on kirkas, silloin tunnemme Jumalan rakkauden. Jos näemme Kristuksen kasvot tarkasti ja selkeästi, silloin tunnemme myös Jumalan armon.

Näiden juhlien aihe "Kasvosi Jeesus kirkastat" on samalla kertaa pyyntö ja lupaus. Se on pyyntö, jonka osoitamme Vapahtajallemme: katsothan minuunkin armollisesti. Ja se on lupaus, jonka Kristus antaa meille yhä uudestaan. Hän kirkastaa kasvonsa. Tämän rukouksen ja lupauksen varassa sinäkin jaksat luottaa Taivaallisen Isän armahintaan rakkauteen ja iloita siitä. Aamen.

Mietteitä Alavuden kesäjuhlasta Kurikan monitoimiaisilta

Kurikan seurakunnassa ei juuri sellaista tilaisuutta järjestetä, jossa vapaaehtoisina touhuamassa ei nähtäisi Terttua ja Pirkkoa. He ovat jo käsite; eläkkeelle jääneet kodinhoitajat, kotisisaret, niin kuin ammattinimike ennen osuvasti kertoi. Elyn suureksi iloksi ja siunaukseksi tapaamme kaksikon aina 100%:n varmasti siellä, missä yhdistyksemme tarvitsee pyyteettömiä toimijoita.

Alavuden juhlassa Terttu Mäkinen ja Pirkko Ahola saivat aivan ansaitusti olla juhluvieraina, ilman vastuuta arpajaisista, "voholun" paistosta tai leipomisista. Voi, kuinka monet juhlat ja myyjäiset, arpajaiset tämä kaksikko onkaan elämänsä aikana ollut mahdollistamassa. Ja tuskin mikään työ on heille elämän matkan varrella jäänyt vieraaksi.

Nyt teen kuitenkin kysymyksiä kokemuksista Alavuden juhlasta.

S: Millä mielellä tulitte juhliille mukaan?

T&P yhdestä suusta: *Oikein iloisilla ja odottavilla ajatuksilla. Tulimme nauttimaan tällä kertaa alavutelaisten valmistamista juhlilla.*

S: Onko teillä mahdollisuus olla mukana koko juhlien ajan?

T&P: *Kyllä, ilman muuta. Kurikkaan on täältä matkaa vain n. 60 km. Menemme yöksi kotiin, kun kotona odottaa diabetesta sairastava Toffe-kissa.*

S: Mikä on mielestänne niin tärkeää, että lähette kesäjuhlaan vuosi vuoden perään?

T&P: *Jumalan Sanan armollinen ja hoitava julistus, Siionin Kanteleen upeat, rakkaat ja tutut laulut ja tietysti ystävien tapaaminen, kuulumisten vaihtamiset.*

S: Vielä yksi kysymys. Sunnuntain pääjuhlassa oli Jukka Jämsénin osiossa mahdollisuus keskinäiseen jakamiseen, rukoukseen – vähän eri tavalla, kuin evankelisissa piireissä on tapana. Miltä se tuntui?

T&P: *No, ei pahalta, mutta oli se vähän outoa, kun ei ole tottunut. Kyllä me vain eniten nautimme perinteisestä tavasta, lauluista ja puheista.*

S: Kiitos paljon ja oikein siunattua, aurinkoista kesää teille molemmille!

T&P: *Kiitos samoin!*

Haastattelijana Sirpa Keski-Antila

Kuvassa ylhäällä vas. Terttu Mäkinen, Pirkko Ahola ja Terttu Keski-Hirvelä Elyn kesäjuhlilla Kurikassa 2012. Kuva Katri Järviluoma.

Alemmassa kuvassa Pirkko ja Terttu Elyn kesäjuhlilla Alavudella 2014. Kuva Timo Keski-Antila.

LUOTTAMUS

"Hiljainen luottamus on teidän voimanne."
Jes. 30:15

Menneitten vuosikymmenten aikana pyrittiin toistuvasti saamaan silloisten suurvaltojen johtajat yhteiseen neuvottelupöytään, jotta epäilevät ja kyräilevät mielialat seestyisivät. Silloin alettiin käyttää sanontaa "luottamukselliset neuvottelut". Tämä aika kaipaisi jälleen luottamusta herättäviä yhteispalavereita niin Lähi-idässä kuin lähituntumassakin. Tämä raamatunkohta on eräs niistä lauseista, jotka olivat Martti Lutherille hyvin läheisiä. Usein lienemme ajatelleet, että Luther oitis vähäisenkin erimielisyyden tullen tarttui väkevästi sanan ruoskaan. Hänellä oli varsinkin saarnoissa "turkkilaisia ja paavilaisia" höyhentäviä sanoja, todella alkuvoimaista energiaa. Kuitenkaan hän ei ollut vallanhaluinen. Voima ei ollut vihassa, kaiken entisen hävittämisessä.

Tämä voimaihminen piti eräänä elämänsä ohjelauseena juuri tätä raamatunlausetta "hiljainen luottamus". Hän tiesi, että voimaa tarvitaan, muistaen, että voimanlähde on hiljentymistä Jumalan sanan edessä ja kaiken luottamuksen ja toivon asettaminen siihen, mitä Jumala tekee. Kun häntä aikanaan pyydettiin erääseen Saksan kaupunkiin ohjaamaan seurakuntalaisia oikeaan suuntaan "hurmahenkien" kukistamiseksi, hän piti kirkossa saarnoja kerta toisensa jälkeen. Kun hän sitten myöhemmin tilitti kaikkea toimintaansa, hän sanoi; *"Jumalan sanaa olen saarnannut. Mitään muuta en ole tehnyt. Se sana on minun maatessani kaiken vaikuttanut"*. Eikö noissa sanoissa ole hiljainen luottamus Jumalaan, joka kaiken vaikuttaa?

Lienee meidänkin aiheellista muistaa Lutheria. Perin usein olemme eriytyneet kauas Vapahtajan esimerkistä ("... olet ilmoittanut sen lapsenmielisille ..." Mt. 11:25). Nykyinen aika entistä enemmän altistaa rajuille muutoksille – ei vain aatteitten tasolla – aivan tavallista kansan ihmistäkin. Ei ole itsestään selvää, että lapsi ja nuori, joka saa kodistaan hyvät elämän eväät, saisi opinton-

Kuva Timo Keski-Antila

sa päätettyään työpaikan lähituntumasta. "Kiskot vievät etelään" on ajan henki. Tällainen tilanne synnyttää vanhempien mielissä levottomuutta. Miten nuoreni selviää elämän kamppailussa, ja saiko hän riittävät eväät? Saiko hän sellaisen elämän mallin, että aikanaan voisi solmia kestävästi avioliiton? Nämä ja monet muut kysymykset ovat aiheellisia vanhemmille ja kummeille kantaaksemme nuorten asiat rukouksin taivaallisen Isän eteen.

Kova kilpailu on siirtynyt myös kristillisen seurakunnan elämään. Ankara liike-elämän malli "tulos, tai ulos" väijyy kristillisyyttämme. Arvostelijat löytävät mielestään kovia vaateita. Julistus on maallistunutta, vain tähän aikaan liittyvää. Mutta emmekö kristittyinä elä juuri nyt tässä ajassa? Täällähän me kamppailemme niin kristittyinä kuin ihmisinäkin. Kuitenkaan uutta luova ja synnyttävä henki ei synny arvostelusta vaan hiljaisesta luottamuksesta Jumalan sanaan. "Aina sitä kastuu kun sateessa ollaan" (Jumalan sanan äärellä). Muistanet apostolin sanat: *"Hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin."* (Rm. 8:32)

Alavuden kirkon alttari-ikkuna ja -taulu. Kuvat Timo Keski-Antila.

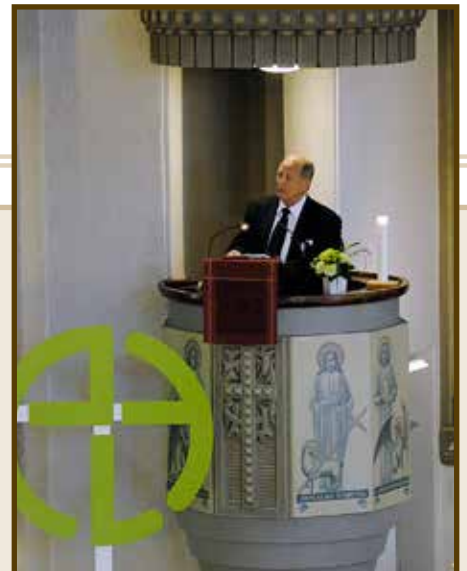
Eivätkö tällaiset sanat tuo sisimpäämme hiljaisen turvallisuuden tunnon? *"Suo mun, Herra huolta vailla, tehdä matkaa lapsen lailla. Lapsen onnen syvyys, Isän hellä hyvyys."* Onhan niitä monia muitakin huolen aiheita kuin edellä mainitut. Miten monet keskustelut onkaan käyty eri tahoilla kristittyjen vanhempien ja sielunhoitajien kesken, joko oman perheen sisäisten asioiden tahi lasten asioiden tiimoilta. Kunpa jaksaisimme muistaa, että Jumalakin sentään jotain voi! On siis lupa jättää asiat vahvemmille harteille.

Mainitsen vielä yhden, en kuitenkaan vähäisimmän, aiheen. Mitenkä siirtäisin ns. isien uskon nousevalle sukupolvelle? Sitä ilmentävät monet vuosikymmenten kuluessa kuulemani vanhempien sanat; niin Kainuussa, Pohjois-Karjalassa, Keski-Suomessa, Pohjanmaalla jne: "Jos tapaat meidän nuoria siellä opiskelukaupungissa, rohkaise heitä tulemaan kirkkotielle". Oikeaa huolehtimista ja murehtimistahan se on ollut. Kuitenkin on hyvä rohkaista vanhempia muistamaan sitäkin raamatunkohtaa josta luemme: *"luotan sii-*

hen, että Jumala, joka on teissä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä". (Fil. 1:6). Eikö tämä olekin lohdullinen sana! Sama Jumala, ja Isä, joka alkoi hyvän työn, on myös sen jatkaja ja täyttävä. Sinä muistatkin sen, että hyvä työ alkoi ennen meidän syntymäämme. Vanhempien ja isovanhempien rukoukset ovat kantaneet meitä ja tulevia sukupolvia vuosisadasta toiseen. Ja se persoonallinen "Hyvä työ" sehän alkoi pyhän kasteen hetkellä. Jos olemme saaneet äkillisen armonkirkastumisen tahi hiljaisen kasvun armon tuntuun, nekin ovat taivaallisen Isän hyvää työtä.

Säilyköön sisimmässämme hiljainen luottamus taivaalliseen Isään, aina siihen saakka, jolloin oma aikamme päättyy ja seurakunnankin aika. Ja uskon aika muuttuu näkemiseen.

Antero Rasilainen, raamattutunti Alavuden kirkossa Elyn kesäjuhlilla. Luento julkaistaan seuraavassa, lokakuun Elysanomissa. Kuva Timo Keski-Antila

Kesäjuhlaräpsyjä

Alavudella 2014

1. Mies räpsyjen takana: Timo Keski-Antila.

2. Iloiset suunnannäyttäjät :)

3. Näytelmän esittäjät ja nuorisokuoro kaikenikäisten lähetysjuhlassa lauantaina 14.6.

4. Laula kanssain-lastenjuhla Pappilassa 14.6.

5. Alavuden kirkkokuoro, johto ja säestykset Paula Setälä.

6. Juhlaväkeä kaikenikäisten lähetysjuhlassa Alavuden kirkossa.

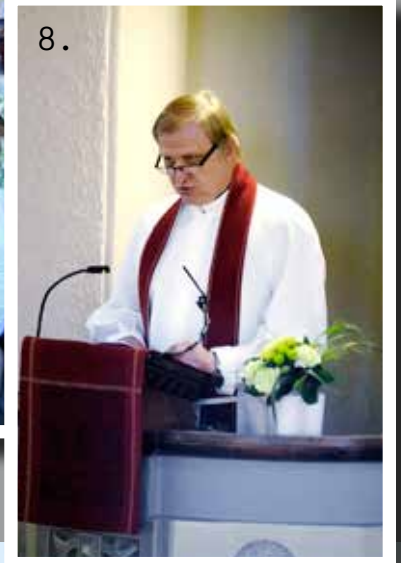
Kuva Virpi Tuominiemi

7. Tapuliseurat
klo 20.30 lau-
antai-iltana.

8. Viron kirkon
lähetysjohtaja
Leevi Rainaru
saarnasi lau-
antai-illan mes-
sussa.

9. Hyvän ruuan ja tuulen "näkymätön" joukko.

10.

10. Raili Mäkitalo ja Larisa Kolehmainen
kaikenikäisten lähetysjuhlassa.

11. Kapulan vaihdossa Timo Kumpunen ja Mat-
ti Teppo Alavudelta sekä Salon seudun edus-
tajat Matti Lähdekorpi, ? ja ?.

Evangeliset kesäjuhlat Salossa 1.-2.8.2015

Rakastavan katseen alla

Kuva Timo Keski-Antila

PÄIVÄN RUKOUS:

*Pyhä Jumala, tänään kumarrumme
palvomaan sinua,
olemassaolomme syvin salaisuus.
Mutta arkipäivän huolet ja pelot ah-
distavat meitä,
meitä painaa koko elämään kohdistu-
va uhka.
Auta meitä arkeen lähtiessämme
luottamaan sinuun, Isä,
kulkemaan sinun askelissasi, Poika,
ja elämällämme ylistämään sinua,
puolustajamme Pyhä Henki.
Amen.*

HUOLI VARJOSTAA KATSEEN

Elämme sekä arkista että juhlovaa aikaa. On he-
latorstaita ja helluntaita, on valmistujaisia ja lä-
hestyvää juhannusta. Silti töissä ja kotipihoissa,
pelloilla ja neuvottelupöydissä on vielä täysi me-
no päällä. Ja yhtä aikaa luonto puskee voimalla
näkyviin uutta kasvua. Silti pimeän talven jäljiltä
ihmisten voimat ovat aika vähissä. Huoliakin tup-
paa sieluun nousemaan. Maailmaa vaivaa rauhat-
tomuus Nigeriassa, Syyriassa ja Ukrainassa. Mur-
rosaika tuntuu myös maassamme, kirkossamme
ja elämässämme.

Juhlasta arkeen, toivosta murheeseen oli kulke-
nut myös Jeesuksen opetuslasten tie pitkäperjan-
tain jälkeen, kunnes alkoi tapahtua.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle

(Joh. 20:11-16)

*Maria seisoi haudan ovella ja itki. Siinä itkiessään
hän kurkisti hautaan ja näki, että siinä, missä Jee-
suksen ruumis oli ollut, istui kaksi valkopukuista
enkeliä, toinen pääpuolella ja toinen jalkopääs-
sä. Enkelit sanoivat hänelle: "Mitä itket, nainen?"
Hän vastasi: "Minun Herrani on viety pois, enkä
tiedä, minne hänet on pantu." Tämän sanottuaan*

hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisovan takanaan, mutta ei tajunnut, että se oli Jeesus. Jeesus sanoi hänelle: "Mitä itket, nainen? Ketä sinä etsit?" Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi ja sanoi: "Herra, jos sinä olet vienyt hänet täältä, niin sano, minne olet hänet pannut. Minä haen hänet pois." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Maria." Maria kääntyi ja sanoi: "Rabbuuni!" - opettajani.

Maria sai kertoa muille: "Minä olen nähnyt Herran." Pääsiäinen oli koittanut!

JEEUSTA KOHTAAMASSA

Jeesus ilmestyy opetuslapsilleen

(Joh. 20:19-22)

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä he pelkäsivät juutalaisia. Yhtäkkiä Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran. Jeesus sanoi uudelleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät." Sanottuaan tämän hän puhalsi heitä kohti ja sanoi: "Ottakaa Pyhä Henki."

Itku, huoli, paikalleen lukkiutuminen ja pelko vaihtuivat iloksi ja toivoksi, kutsuksi lähteä seuraamaan tätä tietä, joka Jeesus on. Suuri käsikirjoitus on olemassa: Isä luo ja lähettää, Jeesus tuo rauhan ja lupaa Pyhän Hengen matkaoppaaksi ja voimaksi.

Sitten helatorstain tapahtumissa kuulemme Jeesuksen kokoavan oppilaansa avaralle paikalle. Heidän keskeltään hän alkaa nousta taivaaseen. Ja vielä noustessaan hän kohottaa kätensä ja siunaa joukkonsa. Jeesuksen viimeinen ele oli siunaus, koko Jeesuksen elämä on siunaus.

Lauloimme Jeesuksen katseesta: "Hellin silmin täynnä rakkautta / katsoo Jeesus kansaa kaiken maan/maksettu on lunastuksen hinta /vapaa tuomiosta olla saan."

Tällaisin silmin Jeesus katsoo ihmisiä. Hän tunnistaa ihmisten huolet ja murheet. Hän tunsikin painona olkapäillään, kunnes pääsiäisen valossa kaikki on kannettu ja täytetty. Jeesus on vapaa menemään Isän tykö. Hän eli rakastaen, kuoli synnit sovittaen, lähti maailmasta siunaten ja elää nyt rukoillen.

JEEBUS KATSOO MEITÄ RUKOILLEN

Miten olet viime aikoina huomannut sen, että sinun puolestasi rukoillaan? Tunnetko jonkun joka rukoilee? Kenen puolesta sinä rukoilet? Oletko pyytänyt rukoustukea? Minä ainakin olen.

Varmaa on, että Jeesus rukoilee puolestamme.

Elämän heikkoina hetkinä, kun muut keinot on käytetty, me muistamme rukouksen lahjan ja puristamme käsiämme ristiin rystyset valkoisina. Kuljemme haudoilla itkien, kuten Maria, tai olemme piilossa jonkun lukitun oven takana muiden neuvottomien kanssa tai kovin etäällä muista. Me huokaamme, katsomme taivaalle, nostamme silmämme vuoria kohti ja odotamme apua, elämään suuntaa ja siunausta. Odotamme Kristuksen kasvojen näkemistä, rauhoittumista. Haluaisimme kuulla: "Ole rauhassa, minä tässä olen". "Neuvo minulle tiesi Herra, ja tee minut halukkaaksi sitä vaeltamaan", rukoilemme pyhän äiti Birgitan tavoin.

Minua yhä uudestaan puhuttelee se, miten paljon ihmiset rukoilevat. Ihmiset tulevat kyselemään vaikeissa ratkaisuisaan suuntaa ja tietä ja voimia ja he yrittävät elämän risteyskohdissa suunnistaa hyvää tulevaisuutta kohti. Tuntuu, että kaikki rukoilevat jollakin tavalla, tietämättäänkin. Olemme niin riippuvaisia paitsi luonnon valosta, myös siitä valkeudesta, mikä Jeesus itse on, maailman valo. Tulihan tämä valo valistamaan jokaisen ihmisen. Muuten kuljemme pimeässä. Jeesuksen seurassa meillä on elämän valo kaikenlaisissa vaiheissa. Koko elämä on vaellusta Jeesuksen silmään eteen ja Jeesuksen silmään alla. Itkumme keskellä nostamme päämme ja Jeesus kulkeekin puutarhasamme, pihassamme, rinnallamme.

RUKOUS OTETAAN VASTAAN

Jumalan apu voi tulla juuri toivomallamme tavalla, tai yllättävällä tavalla, jota emme osanneet edes pyytää. Se voi tulla vieläkin paremmalla tai sitten niin salatulla tavalla, että sen ymmärtämiseen menee monet ajat, ehkä vuodetkin, niin että jäljestäpäin vasta tiedät, että se oli sinun tiesi. Tie, jolla sinua autettiin, johdatettiin ja kypsytettiin. Ehkä terapeutisessa työssä menneen läpityöstäminen ja asioiden uudelleen määrittely on sukua juuri tälle sisäisen paranemisen prosessille ja luottamuksen tielle: Sittenkin minua johdatetaan, sittenkin minua rakastetaan, sittenkin puoleeni on katsottu ja minusta on pidetty huolta. Ehkä me elämän epävarmuuden keskellä tarvitsemme enemmän viisautta kuin varallisuutta, enemmän sitkeyttä kuin taituruutta, enemmän nöyryyttä kuin itseluottamusta, enemmän rakkautta kuin tietämistä.

RAKKAUDEN KATSE

Moni joutuu elämässään miettimään, miten itseä on katsottu: kiitollisena, huolekkaana, väsyneenä, vaativana, ihailevana, vihasena, hellänä? Jotakin tästä katseesta on peruskokemuksena meihin jäänyt, jotakin siitä kannamme olemuksessamme ja etsimme yhä uusia katseita, silmiä, joilla

tulemme nähdä ja kuulla. Kun kaksi ihmistä rakastuu, sen näkee silmistä! Alun evankeliumissa Jeesus pyysi Mariaa katsomaan itseensä, antoi naisen kuulla tuolla rakkaalla äänellä lausuttuna oman nimensä. Kaikki tämä vahvisti Marian luotamusta rakastavan katseen alla elämiseen. Saman äänen me olemme kuulleet kasteessamme. Kirjassaan Rakkauden katse (1994) hengellinen opettaja Henri J. M. Nouwen pohtii miten moni ihminen joutuu pimeiden voimien valtaan: On vaikea kokea rakkautta, hyväksyntää, sitä että olisi toivottu ja riittävä omana itsenään. Hän sanoo, että meidän on uskallettava ottaa täydestä se totuus, että me olemme Jumalan valittuja:

”Alkaa suuri hengellinen taistelu pitääksemme kiinni siitä että olemme valittuja. Jo kauan ennen kuin yksikään ihminen oli nähnyt meidät, Jumalan rakastava katse oli ottanut meidät vastaan. Emme ole saaneet ainoalaatuisuuttamme niiltä, jotka olemme kohdanneet lyhyen olemassaolomme aikana, vaan Häneltä, joka on valinnut rakkaudella, joka on ollut olemassa aina ja jatkuu halki ikuisuuksien. --- Juuri läheistemme varsin rajallinen ja joskus särkynyt rakkaus voi olla viitoittamassa meille tietä tähän totuuteen: Me olemme Jumalan silmissä kalliita. --- On syytä astua määrätietoisesti ja jatkuvasti, yhä uudelleen kiittolisuuden tielle.”

UNELMA SIELUNHOIDOLLISESTA KIRKOSTA

Saamme itsekkin tutkia sitä, miten katsomme lähellemme ja ympärillemme? Voisimmeko katsoa lempeämmin? Seurakunta on kutsuttu tällaiseksi rakkauden yhteisöksi, jossa jatkuvasti vakuutetaan; me olemme Jumalan valittuja, kallisarvoisia, pyhiä ja rakkaita, näytti miltä näytti. Paavo Kettusen muotoilema Unelma sielunhoidollisesta kirkosta kutsuu meitä enemmän olemaan kuin

tekemään, enemmän kohtaamaan kuin ohittamaan, enemmän jakamaan elämän kipuja kuin pitämään huolta ulkokuoresta, enemmän rukoukseen kuin selittämään. Jokaisella on syvä ja perustava tarve tulla kuulluksi, nähdä ja kohdatuksi kuten Maria pääsiäisaamun puutarhassa.

Kasvuhaastettakin meille kristinuskon hengessä kasvatetuille suomalaisille Kohtaamisen kirkko tarjoaa. Saara Kinnunen kuvaa kirjassaan Sovintoon elämän kanssa (2013) meitä: *Kun kohtaamme hankalia asioita, koemme ristiriitoja ja pettymyksiä toisten ihmisten kanssa, ”niin me pelkäämme räjähtämistä liian paljon, me loukkaannumme liian helposti ja me suutemme, sisunnumme liian harvoin.”*

Kasvuhaasteensa jokaisella. Kristuksen armon varassa on turvallista yrittää, kasvaa, erehtyä ja epäonnistua – ja nousta taas. ”Kerran ehjä ihminen ylistää tietä Kristuksen.” Se tarkoittaa varmaan sen kristityn tien hyväksymistä, mitä olemme kulkeneet. Ja sen tien kiittämistä, mikä Kristus itse on.

Hänen kirkastuneet kasvonsa me näemme vasta siellä, missä viimeiset huolen juonteet poistuvat kasvoiltamme. Nyt nuo myötäkärsimisen kasvot ovat taivaassa jo täynnä aurinkoa, niitä valaisee Isän kirkkauden säteily, täydellinen rakkaus. Me rukoilimme alussa: ”Auta meitä arkeen lähtiessämme kulkemaan sinun askelissasi, Poika.” Jeesus kehotti Mariaa menemään sinne, missä muut ovat. Siellä hän ilmestyi kaikille yhdessä ja ilo täytti heidät. Tälle tielle meitä kutsutaan myös päivän epistolassa (Ef. 4): *”Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys.”*

*”Taivaan tiellä
kaikki yhteen kutsutaan
Herran seuraajina
toistaan tukemaan.”*

Sunnuntain pääjuhla Elyn kesäjuhlilla Alavuden kirkossa. Kuva Timo Keski-Antila

Kokemuksia Aarrearkku-leiriltä

Aarrearkku-leiri Karstulan Evankelisella Opistolla oli ensimmäinen lastenleiri, jossa olen ollut tois-
sä. Ennen leiriä vähän arvelutti, että mihin olen
taas pääni pistänyt, sillä en ole paljoakaan ollut
tekemisissä lapsiryhmien kanssa. Pelkoni osoit-
tautui kuitenkin turhaksi ja mielestäni se sujui
oikein hyvin, ja lapset olivat kiitettävästi mukana
kaikissa leikeissä ja muissa ohjelmissa, joita ve-
täjät olivat suunnitelleet. Erityisesti Mörkömaassa
käynti ja geokätkeily olivat mieluisia ohjelma-
numeroita niin lasten kuin isovanhempienkin mie-

lestä. Itselleni leiristä jäi positiivinen ja mukava
olo. Lisäksi oli hauska huomata kuinka paljon lap-
set pitivät tekemistäni eläinasuista. Toivottavasti
muillekin jäi leiristä hyviä muistoja, minulle niitä
ainakin kertyi ihan roppakaupalla. Toivottavasti
tapaamme ensi kesänä uudelleen!

Anna-Maria Keski-Antila

**Ely järjestää leirin ensikin vuonna Karstulan Ev.
Opistolla, 22.-24.6.2015.**

Luvassa siis lisää geokätkeilyä ja muuta kivaa!!

Kuvat Sirpa ja Anna-Maria Keski-Antila

Arvoisa piispa ja hyvät juhlavieraat

Aika monilla suomalaisilla kesän viettoon liittyy osallistuminen ainakin yksille hengellisille kesäjuhlille. Hienoa, että olette lähteneet juuri näille Evankelisille kesäjuhlille Alavudelle! Monet meistä ehtivät käydä useamminkin juhlilla tämän kesän aikana vähän niin kuin "tankkaamassa" hengellistä ravintoa kerralla hieman enemmän, niin kuin auringon valoa ja vitamiineja tankataan kesällä talven pimeyden ja kylmyyden varalle. Itse voin osallistua tänä kesänä useammille hengellisille kesäjuhlille. Näiden omien evankelisten juhliemme lisäksi retkeilemme muutaman viikon kuluttua alavutelaisten kanssa Lapualle Herättäjäjuhlille ja viime viikonvaihteessa olimme Lähetysjuhlilla Vaasassa.

Kuva Timo Keski-Antila

Juhlien järjestäjät toivovat yleensä, kuten mekin nyt juhlien järjestäjinä, että juhlavieras saisi juhlilta jotain matkaevästä arkeensa. Tuolta Vaasan lähetysjuhlilta matkaevääkseni lähtivät soimaan laulunsanat, jotka kertovat meidän näistä omista juhla valmisteluista oikein osuvasti. Ja kun väkeni tunnen, niin uskallan sanoa, että myös monen talkoolaisenkin ajatukset ja tunnelmat liittyvät samoihin Simojoen säveliin.

"Voi, mikä riemu, kun jälleen yhdessä vietämme juhlaa, soi kiitos korkeuksiin. Voi, mikä riemu, kun itse Jumala toivoaan tuhlaa taas meihin toivottomiin. Voi, mikä riemu, kun synnit anteeksi annettiin." (Simojoen Ylistys-levyltä)

Tätä riemua on saanut tuntea jo näiden juhlien valmistelujen alkuvaiheessa. Muistan ensimmäisen kokouksen, kun yhdessä Evankelisen lähe-

tysyhdistyksen työntekijöiden kanssa istuimme suunnittelemaan juhlien ohjelmaa: Riemua ja iloa oli ilmassa jo silloin. Se synnytti melkoisen määrän ideoita, jotka olisivat täyttäneet kolmannenkin juhlapäivän. Mutta pysyimme perinteisessä kahdessa päivässä kuitenkin!

Riemua on saanut tuntea myös siitä, miten ihmiset ovat rohkeasti ja avuliaasti lähteneet mukaan juhlien eri järjestelyihin. On löytynyt oikeat vapaaehtoiset eri tehtäviin niin keittiöpuolen tehtävissä kuin vaikkapa liikenteenohjauksessa. Kuorot ja nuorten näytelmäryhmä ovat harjoitelleet ahkerasti. Juuri oikeaan aikaan on löytynyt monenlaista apua ja osaamista, mitä olemme tarvinneet. Tätä on välillä oikein pitänyt ihmetellä, miten nämä asiat näin hyvin järjestyvätäkään, aina ajallaan.

Talkooväestä on löytynyt myös esirukoilijoita, jotka ovat kantaneet juhlien valmisteluja ja näitä juhlapäiviä ja teitä, hyvät vieraat, rukouksissa Taivaallisen Isämme eteen. Menneen viikon päivinä täällä kirkon etupenkeissä on kokoontunut rukoilijoiden joukko, joka on kaiken juhla valmisteluksiireen keskellä hiljentynyt Taivaallisen Isämme eteen iloineen, kiitoksineen ja huolineen. On täytynyt pysähtyä, opetella ja muistaa, että ihan omassa voimassa nämä juhlat eivät taida järjestyä. Saamme kääntyä ja luottaa Kaikkivaltiaan apuun ja voimaan ja pyytää, että "kasvosi Jeesus kirkastat meille". Pyytää, että kaiken tohinnan keskellä muistamme, mikä on tärkeintä ja mikä on juhlien pääasia. Ihan niin kuin tuossa Siionin kanteleen laulussa lauletaan: "Kun omat neuvot loppuvat, kasvosi Jeesus kirkastat, taas ilo taivaan säteilee ja arjen huoli häviää". Kevyemmällä ja turvallisemmalla mielellä on rukoushetkestä lähdetty tehtäviä jatkamaan.

On ollut ilo valmistella juhlia upeiden, osaavien ihmisten kanssa, jotka ovat halunneet antaa aikaansa ja taitojaan näiden juhlien toteutumiseen. Kiitos jokaiselle vapaaehtoiselle, olette tärkeitä! Tämä on ollut yhteistä matkan tekoa kohti näitä juhlapäiviä.

Nyt on se aika, kun vietämme kaikki yhdessä juhlaa ja siitä soikoon kiitos korkeuksiin. Voi mikä riemu! Psalmissa 95 meitä myös kehoitetaan iloon, kiitokseen ja riemuvirteen: *"Nyt iloiten laulakaa Herralle, kohottakaa hänelle riemuhuuto, hän on meidän turvakalliomme. Tulkaa hänen kasvojensa eteen ja kiittäkää, virittäkää hänelle riemuvirsi."* (Ps. 95:1-2)

Riemun takana on yleensä aina jotain suurta. Jos ihminen pulppuaa riemua ja iloa, takana täytyy olla jotain suurta, jonka hän todennäköisesti ha-

luaa jakaa. Mikä riemumme takana sitten on? Mistä haluamme kertoa eteenpäin? Ja kerrommeko?

Etiopiassa Mekane Yesus -kirkossa kerrotaan, että kun ihmiset kuulevat, löytävät ja kohtaavat Kristuksen ja kokevat Jumalan rakkauden, heillä on palava into – voisiko sanoa riemu ja ilo sydämesään – kertoa siitä eteenpäin, jakaa kokemaansa hyvää. Afrikkalainen yhteisöllinen elämäntapa edesauttaa tämän ilosanoman eli evankeliumin leviämistä. Kun yksi löytää Kristuksen, se näkyy ja kuuluu ja vaikuttaa koko yhteisöön, ja näin evankeliumi saa levitä. Ilosanomaa ei pidetä piilossa.

Hieman samanlaisesta jakamisen ilosta saimme kuulla tänä keväänä, kun seurakunnasamme vieraili Mongoliasta seurakunnan pastori Nerguisa Khan Nyadagmaa (Sainaa), joka kertoi, miten siellä Jeesuksen rakkaus koskettaa ja muuttaa ihmisiä, erityisesti nuoria, jotka kertovat tuosta riemullisesta sanomasta perheväelleen. Ja sitten koko perhe haluaa tulla kristityksi, ottaa kasteen ja lähteä seuraamaan Jeesusta.

Meidän tehtävämme on myös kertoa riemumme syystä: rakastavasta ja armahtavasta Isästä, joka Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa kantoi meidän syntimme ja valmisti meille tien pelastukseen. Me saamme viedä tätä ilon ja riemun sanomaa sanoin ja teoin omassa arjessamme, luottaen Pyhän Hengen johdatukseen ja varustukseen. Me saamme olla jakamassa evankeliumin toivoa silloin, kun elämä täyttyy surusta ja huolista. Me saamme olla tukemassa lähetystyöntekijöiden työtä eri puolilla maailmaa luottaen siihen, että sanoma Vapahtajasta koskettaa ihmisiä ja evankeliumin toivo saa levitä syrjäisempäänkin kolkkaan. Me saamme olla mukana Jumalan valtakunnan työssä.

Toivotaan, että jokaiselle jää näiltä juhlilta jotain matkaevästä, jota voimme riemullisin mielin jakaa eteenpäin. Olkaamme tehtäväsämme rohkeita. Siihen meitä jokaista on kutsuttu, Jumalan työtovereiksi.

*Kolehdin siunaaminen ilta-messussa Elyn kesäjuhlilla Alavudella 14.6.
Kuva Timo Keski-Antila.*

Tulossa marraskuussa...

Elyn matka Sambiaan

Sambian matkan, 13.-23.11.2014 toteuttavat yhdessä Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry ja Kiteen Evankelinen Kansanopisto.

Matkan aikana tutustumme ja otamme osaa Afrikan evankelis-luterilaisen kirkon (LECA) toimintaan eri seurakunnissa. Lusakassa, Sambian pääkaupungissa järjestämme kolmen päivän seminaarin LECA/TEDITE -koulussa, jonka toimintaa Ely tukee. Toinen seminaari toteutetaan Livingstonessa.

Matkan aikana tutustumme Afrikan kauniiseen luontoon ja ystävällisiin, paikallisiin asukkaisiin. Teemme retken mm. Botswanaan luonnonpuistoon ja vierailemme aidossa kalastajakylässä Zambesin sivujoen varrella. Vierailemme koulussa, päiväkodissa ja perheissä sekä sairaalassa Lusakassa.

Matkan hinta on n. 2.500 €

- sisältää lennot ja lentokenttäkuljetukset sekä majoituksen aamiaisineen sekä oppaiden palvelut.

Matkanjohtajina toimivat

Antero Rasilainen

p. 045 134 4634

antero.rasilainen@evangeliset.net

Ulla Kakkonen

p. 040 539 8533

ulla.kakkonen@kiteenkansanopisto.fi

Voit tiedustella matkasta lisää matkanjohtajilta. **Yhteydenottoa toivotaan 15.9. mennessä.** Myöhemmin ilmoittautuneet mahtuvat mukaan jos paikkoja lennoille saadaan.

Elyn juhlapyhä Tyrvään Pyhän Olavin kirkossa 27.7.2014

ELYn juhlapyhän messussa saarnan piti rovasti Kari Koivu ja liturgina oli rovasti Osmo Ojansivu, jota avusti rovasti Mirja Tenkanen. Juhlassa avusti SLSn Safari-kuoro.

Tapahtumaan kuului Siionin Kantaleen lauluseurat. Siinä olivat puhujina teol.tri Irja Aro-Heinilä, rovasti Jari Nurmi, rovasti Mirja Tenkanen ja rovasti Osmo Ojansivu.

Teksti ja kuvat Urpo Vuorenoja

Rovastit Kari Koivu, Mirja Tenkanen ja Osmo Ojansivu.

Hyvä Ystävä!

Lämmín tervehdys sinulle meiltä vapaaehtoisilta Japanin läheteiltä.

Täällä jatkuu alkukesän sadekausi. Se tuntuu ilman kosteana ja lämpimänä henkäyksenä. Päivien ketjussa on kuitenkin viileämpiäkin aikoja. Toissapäivänä eräässä Tokion kaupunginosassa satoi tunnin ajan sormenpäästä suurempia rakeita, joista kertyi kadulle jopa metrin korkuisia kinoksia. TV uutisten säätiedottaja ei muistanut koskaan kuulleen, että kesäkuun lopulla olisi Tokiossa ollut samankaltaista raemyrskyä. Valitettavasti ilmastonmuutos tuottaa epätavallisia sään ääri-ilmiöitä täälläkin.

Kolmen kuukauden määräaikamme on loppuillaan. Kesäkuun viimeisenä päivänä palaamme jo Suomeen. Tämän kertainen Japanin kautemme on ollut monipuolinen kokemus. Samalla tavalla tehtiin töitä vapaaehtoisina kuin ennen lähetysjärjestön palkattuina työntekijöinä. Kaikkeaa sai tehdä, mitä osasimme. Usein täytyi tarttua sellaisiin tehtäviin, joissa tunsí oman heikkoutensa.

Lyhyesti kerrottuna työmme on jakautunut neljään osaan:

- 1) Jumalanpalvelus ja ehtoollismessu joka sunnuntai. Jumalanpalveluksen jälkeen tarjoilua sekä keskustelu- ja lauluhetki.
- 2) Suomalaisen ruuan piiri joka toinen viikko. Näin saimme kirkkoon koolle joka kerta 10-12 henkeä aivan uusia ihmisiä.
- 3) Kiinteistön huoltotyöt ja siivous sekä kirkon pihan pensaiden leikkaus ja istutusten hoito. Pihatöitä oli paljon. Ruohon ja puiden kasvu oli yllättävän rehevää.
- 4) Hyvien puhevälien ylläpitäminen kirkon naapurien kanssa. Niiden seurakunnan jäsenten tapaaminen, jotka syystä tai toisesta eivät ole pitkään aikaan voineet osallistua jumalanpalvelukseen.

Toivottavasti työmme ja elämämme täällä on ollut seurakunnalle virkistykseksi ja on vahvistanut heitä elämään kristittyinä. Tässä buddhalaïsessa ja shintolaïsessa ja monien uususkontojen luvatussa maassa kristittyjen joukko on kovin pieni vähemmistö. (Kristittyjä on 1% japanilaïsista.) Tästä aiheutuu kirkon jäsenille monia ongelmia ja uusien ihmisten on hävettävää ja vaikeaa tulla kirkon yhteyteen. Rohkaisijoita tarvitaan.

Jos Jeesus kulkisi tämän päivän Japanin kaupungeissa ja kylissä ja jos joku kirjoittaisi uuden evankeliumin, niin kirjoittaja voisi lainata Matteuksen tekstiä:

"Kun hän näki väkijoukot, hänet valtasí sääli, sillä ihmiset olivat näännyksissä ja heitteillä, kuin lammaslauma paimenta vailla. Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän. Pyytäkää siis Herra, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen." Matt. 9:36,37

Sydämellisín terveisín
veli-Matti ja Sointu

Kotikäynnillä, kuvassa vas. Atsuko Sato, Hiroko Takatsugu ja Sointu Sallinen. Kuva Salliset

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Elokuussa

Su 24.8. maakunnallinen kirkkopyhä ja Siionin Kannel-messu kirkossa Peräseinäjoella. Lit. Markku Ylinen, saarna Raimo Mäki, Seinäjärven kuoro, joht. Jouko Palomäki. Keittolounas. Päiväjuhla, Raimo Mäki, Markku Ylinen, Sirpa Keski-Antila.

Ma 25.8. klo 18 Siionin kannel-seurat Tampereen Messukylän Vanhassa kirkossa. Kahvitarjoilu ulkona. Liisa ja Valto Käkälä.

Ma 25.8. klo 18 Siionin kanteleen seurat Kaustisella Jylhän kylätalolla, Jylhäntie 999. Muk. Matti Aho, V-P Harju, Sirpa Keski-Antila, Annukka Rannankari.

Su 31.8. jumalanpalveluksen jälkeen Evankeliumi lähetyskentällä Koski Tlssä. Annikki ja Paavo Erelä.

Syyskuussa

Su 7.9. klo 11.30 Siionin kannel-seurat Hämeenlinnan keskus-srk-talossa. Pastori Timo Korpinen ja Katajat.

Su 7.9. klo 14 Siionin Kanteleen lauluseurat seurakuntatalolla, Torikatu 6, Salo. Srkn pappi ja kanttori.

Su 7.9. klo 16 Siionin kannel-seurat Kulosaaren kirkolla, Kulosaarentie 40.

Ma 8.9. klo 13 ELYn ystäväpiiri srk-keskuksen pikkusalissa Kurikassa. Sirpa Keski-Antila.

To 11.9. klo 13 Siionin kannel-seurat Kauhajoella srk-keskuksessa.

To 11.9. klo 18 Marjatta Lybeck 75v-syntymäpäiväseurat ELYn työn hyväksi srk-keskuksen Kellosalissa Ilmajoella. Raimo Mäki, Juhani Erkkonen, Kataja-Kantolat, Sirpa Keski-Antila.

Su 12.9. Maakunnallinen kirkkopyhä Jalasjärvellä. Srkn pappi ja Hirvijärven kuoro, joht. Anna-Maija Potinkara.

Su 14.9. klo 10 maak. kirkkopyhä, messu Alavudella. Lit. Timo Kumpunen, saarna Antero Rasilainen, Seinäjärven kuoro, joht. Jouko Palomäki. Keittolounas. Kesäjuhlien kiitosseurat, T. Kumpunen, A. Rasilainen, Sirpa Keski-Antila, Seinäjärven kuoro, joht. J. Palomäki.

Ma 15.9. klo 11 Pohjanmaan Tiimin kokous Seinäjoen srk-keskuksen kerhoh. 3.

Ke 17.9 klo 19 Siionin Kannel-seurat srk-salilla, Teuvalla. Lauri Annala, Sirpa Keski-Antila.

To 18.9. klo 18 ELYn seurat Saarenpääkodilla, Saarelantie 3, Lapua. Järj. Kaisu ja Matti Ketoniemi, Anja Koskinen, Raimo Mäki, Ulla Latomäki, Sirpa Keski-Antila.

Su 21.9. klo 10 maakunnallinen ELYn SYYSJUHLA, alk. messulla Lakeuden Ristissä, Seinäjoella.

Su 21.9. ELYn kirkkopyhä Jakomäen kirkossa, Jakomäenp. 7. Paavo Erelä, Markku Arola. Klo 12 lauluseurat.

Su 21.9. klo 18 Siionin kannel-seurat Tampereen Aleksanterin kirkon kryptassa.

Ma 22.9. klo 18.30 MYYJÄISHUUTOKAUPPA srk-keskuksen kahviossa Kurikassa, hartaus. Tarjoilut klo 18. Leipomaan ja muihin valmisteluihin keittiölle tarvitaan väkeä jo klo 9 alkaen. Ilm. Sirpalle.

Ma 29.9. klo 18 Siionin kannel-seurat Tervakosken kirkossa. Srkn työntekijä ja Katajat.

Ilmoita

järjestettävistä tapahtumista ELYn toimistoon yhteistä lehteä ja ELYn kotisivujen tapahtumakalenteria varten
ely@evangeliset.net tai
p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein)

Huom!

Tapautumailmoitukset seuraavaan 5.2014 Elysanomiin 15.9.2014 mennessä, kiitos.

Lokakuussa

Pe-su 3.-5.10. Raamattuviikonloppu Kiteellä KEKOssa, Antero Rasilainen, Ulla Kakkonen.

Su 5.10. klo 11.30 Siionin kannel-seurat Hämeenlinnan keskus-srk-talossa. Vierailijana opetusneuvos Kalevi Virtanen.

Su 5.10. klo 16 Siionin kannel-seurat Paavalin srk-salissa, Sammatintie 5. Pirre Saario (SLS).

Ma 6.10. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikassa srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

To 9.10. klo 13 Siionin kannel-seurat Kauhajoen srk-keskuksessa.

Su 12.10. klo 10 Siionin Kannel-messu Jalasjärven kirkossa. Saarna Ulla Latomäki. Keittolounas. Päiväjuhla, Ulla Latomäki, Sirpa Keski-Antila.

Ti 14.10. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Hilikka ja Matti Lähdekorven kotona, Pesäkatu 2, Salon Tupuri. Raili Mäkitalo, srkn pappi ja kanttori.

Su 19.10. klo 13 Siionin kannel-seurat Tampereen Kaukajärven srk-kodissa. Helinä Kärkkäinen.

Su 19.10. klo 12 Elyn kirkkopyhä Aurooran kappelissa. Messun jälkeen kirkkokahvit ja Siionin kanteleen lauluseurat. Mm. Antero Rasilainen.

Su 19.10. klo 16 Siionin Kannel-seurat srk-keskuksessa Seinäjoella.

Ma 20.10. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikassa srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

Ma 20.10. klo 18 Siionin kannel-seurat Hattulan srk-talossa. Khra Satu Holm ja Katajat.

Ti 21.10. klo 18 Siionin Kannel-ilta srk-talolla Jalasjärvellä. Raimo Mäki, Sirpa Keski-Antila.

Su 26.10. klo 19 Siionin Kannel-iltamessu Korttesjärven kirkossa. Alkaen tarjoilulla sekä kirja- ja arpamyyntillä srk-talolla klo 18. Sirpa Keski-Antila.

Su 26.10. klo 15 Siionin kannel-seurat Betanian kokoushuoneessa, Tikkurilassa, Unikkotie 5 aA (4.krs.).

Marraskuussa

Su 2.11. klo 16 lauluseurat Haagan seurakunnan Huopalahden kirkolla. Tuula Sääksi.

Ma 3.11. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikassa srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

Su 9.11. klo 11.30 Hämeenlinnan keskussrk-talossa kirkkokahvit, jonka jälkeen tohtori Miikka Anttila kertoo aiheesta Luther ja musiikki.

To 13.11. klo 13 Siionin kannel-seurat Kauhajoen srk-keskuksessa.

To 13.11. klo 18 Siionin Kannel-seurat srk-talolla Evijärvellä. Sirpa Keski-Antila.

Su 16.11. klo 16 lauluseurat Meilahden srkn Pasilan kirkolla.

Su 16.11. klo 16 Siionin Kannel-seurat srk-keskuksessa Seinäjoella.

Su 16.11. klo 18 Runon ja musiikin ilta Tampereen keskustorin Vanhassa kirkossa. Musiikista vastaa mieskvartetti ja lausujana Anneli Lähdesmäki.

Ma 17.11. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikassa srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

Ti 18.11. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat srk-talolla, Torikatu 6, Salo. Srkn pappi ja kanttori.

Ti 18.11. klo 18 Siionin Kannel-ilta srk-talolla Jalasjärvellä. Heikki Sariola, Sirpa Keski-Antila.

Pe 21.11. klo 18 ELYn ja HYN yhteiset veisuut srk-talolla, Alahärmässä. Sirpa Keski-Antila.

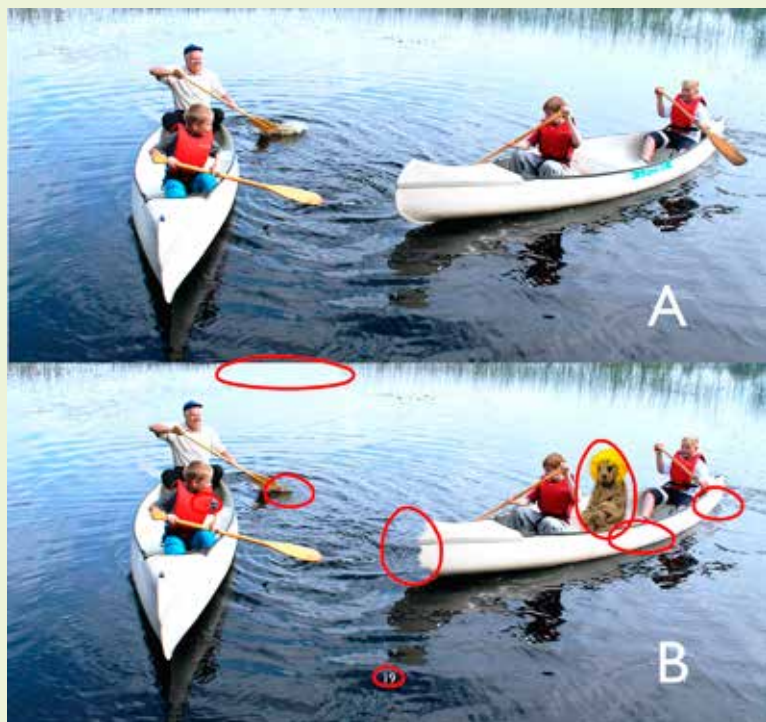
Su 23.11. klo 13 Joululauluiset seurakunnat Keski-Antiloilla Ilmajoen Myllylammella. Raimo Mäki. Arpa-voitoksi vain kynttilöitä tai suklaata :)

Ma 24.11. klo 18 Siionin kannel-seurat Hauhon pappilassa. Mukana mm. lääninrovasti Tapani Vanhanen ja Katajat.

Su 30.11. Pikkujoulu Tampereen Kalevan kirkon srk-salissa. Maria ja Paavo Pitkäranta.

Katso päivitetyt tapahtumatiedot osoitteesta www.evangeliset.net/kalenteri

Kesä-Elysanomien "Etsi 7 eroavaisuutta" ja kesäristikon ratkaisut. Eroavaisuus-tehtävässä bonuksena 8. eroavaisuus eli sivunumero 19 ;)

*Jumalan poika, ehkä ei kuitenkaan
sanasi siemen pudonnut kalliolle.
Minun mieleni saveen, elämän kovettamaan,
jokin pehmeä jäänyt on, katso, se elää yhä.
Sitä kohti ojenna kätesi piinattu, pyhä.*

*Olen kolhittu astia, virun arvottomana,
silti voimasi anna, anna sen virrata minuun.
Minun kasvoni siunaa, ne etteivät tuomitse muita,
omaa vaivaani suuremman alle ahdistetuita,
ja puhdistu huulilta kipua tuottava sana.*

Helvi Juvonen: Rukous

